

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/76/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200365
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: MUDr. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 38798-2/2017-BA z 28. júla 2017, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26 apríla 2018, č.k. 27Sa/12/2017-72, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Vs/3/2019 ohľadom právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 26 apríla 2018, č.k. 27Sa/12/2017-72 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. e/ a f/ a ods. 3/ a 4/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej č. 38798-2/2017-BA z 28. júla 2017 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina č. 700-1610726317-GC04/17 z 27. marca 2017 a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaná ako príslušný odvolací orgán podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina č. 700-1610726317-GC04/17 z 27. marca 2017, ktorým táto podľa § 144 ods. 1, § 152a, § 178 ods. 1 písm. a/ ôsmy bod zák.č. 461/2003 Z.z. predpísala žalobkyni za obdobie september 2010, október 2010, november 2010, december 2010 poistné na nemocenské poistenie v sume 99,16 €, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 413,81 €, poistné na invalidné poistenie v sume 137,80 € a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 45,33 €, spolu v sume 696,70 €. Neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového orgánu bola príloha.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 5 písm. c/, § 14 ods. 1 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z., § 68 ods.1 písm. c/ zák.č. 578/2004 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd poukázal na to, že Slovenská lekárska komora vydala žalobkyni licenciu L1C na výkon odborného zástupcu v povolani lekárah, v odbore dermatovenerológia licenciu L1C a to rozhodnutím č. L1C/ZA/0260/05 z 21. júna 2005. V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či žalobkyňa mala status SZČO v rozhodnom období. Úlohou krajského súdu bolo vyriešenie právnej otázky týkajúcej sa výkladu § 5 písm. c/ zák.č. 461/2003 Z.z., pričom ten konštatoval, že z obsahu správneho spisu nebolo v konaní jednoznačne preukázané, že žalobkyňa naplnila status SZČO, nakoľko bola držiteľkou iba licencie vydananej podľa § 68 ods. 1 písm. c/ zák.č. 578/2004 Z.z. Krajský súd mal preukázané, že Žilinský samosprávny kraj rozhodnutím č. 5953/2010/OZ z 27. augusta 2010 zrušil žalobkyni povolenie na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia v odbore dermatovenerológia. Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatoval, že pre výklad uvedenej právnej normy bolo rozhodujúce posúdenie § 68 ods. 1 písm. c/ zák.č. 578/2004 Z.z. Preskúmaním zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej nebolo preukázané, že by žalobkyni - fyzickej osobe bola v rozhodnom období udelená licencia podľa § 68 ods. 1 písm. a/ alebo b/ zák.č. 578/2004 Z.z. Právne vyhodnotenie účinkov udelenia licencie na výkon odborného zástupcu v povolani lekárah, ktorú žalobkyňa má od Slovenskej lekárskej komory podľa § 68 ods. 1 písm. c/ zák.č. 578/2004 Z.z., tvorí jadro veci spornej medzi účastníkmi. Práve zmena zdravotníckeho zariadenia z fyzickej osoby na právnickú osobu bola dôvodom, aby žalobkyňa požiadala o vydanie licencie odborného zástupcu v povolani lekárah. Ak novovytvorená právnická osoba chcela poskytovať zdravotnú starostlivosť v kategórii lekárah, bolo nevyhnutné, aby mala určeného odborného zástupcu s touto licenciou; týmto odborným zástupcom sa stala žalobkyňa. Žalobkyni ako fyzickej osobe bola udelená podľa § 68 ods. 1 písm. c/ zák.č. 578/2004 Z.z., preto vo vzťahu k nej nemožno aplikovať § 12 ods. 1 zák.č. 578/2004 Z.z. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyni ako fyzickej osobe bola udelená licencia podľa § 68 ods. 1 písm. a/ alebo b/ zák. č. 578/2004 Z.z. (licencia L1A alebo L1B) a ani to, že by kraj vydal rozhodnutie podľa § 12 ods. 2 zák.č. 578/2004 Z.z. Žalobkyňa tak nemá status SZČO podľa § 5 písm. c/ zák. č. 461/2003 Z.z., preto na ňu nemožno aplikovať § 14 ods. 1 písm. b/ zák. č. 461/2003 Z.z.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalovaná z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

5. Právne posúdenie relevantné pre rozhodnutie danej veci riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení z 30. apríla 2019, sp.zn. 1Vs/1/2019. V uvedenom uznesení Veľký senát odpovedal na nastolené otázky nasledovne cit.: „ (...) Odpoveď na 1. otázku - Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotníckych pracovníkoch stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov samostatná zdravotnícka prax je poskytovaním zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia alebo na inom mieste ako zdravotníckom zariadení, a preto licencia L1A nemá charakter oprávnenia na výkon činnosti predpokladaného v § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, keď sama o sebe nezakladá jej držiteľovi aj možnosť vykonávať licencovanú činnosť, ktorú môže vykonávať až na základe dohody /zmluvy/ s iným poskytovateľom.

Pojem samostatná zdravotnícka prax v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. vykonávaná na základe licencie L1A nie je možné bez ďalšieho stotožniť s pojmom samostatná zárobková činnosť v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. a pojem licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe s pojmom oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu pre účely sociálneho poistenia. Odpoveď na 2. otázku - Povinnosťou Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o vzniku alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia poistenca - lekára, v zmysle § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je posudzovať príjmy poistenca - lekára osobitne vo vzťahu k licenci L1A a skúmať, či všetky príjmy vykázané v jeho daňovom priznaní v príslušnom zdaňovacom období sú aj príjmami lekára považovaného za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO) v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z.

Odpoveď na 3. otázku - Konanie podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov začaté z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v zmysle § 184 ods. 8 v spojení s § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nezbavuje Sociálnu poisťovňu povinnosti zabezpečiť účastníkovi konania ochranu jeho oprávnení, ktoré sú konkretizáciou základného práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne i základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktoré mu priznávajú aj medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.“

6. Senát „9S“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí Veľkého senátu (1Vs/1/2019) nestotožnil a v právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 (týkajúcej sa rovnakej problematiky), sa chce od záverov prijatých Veľkým senátom odchýliť, v dôsledku čoho 24. septembra 2019 uznesením z 23. septembra 2019, sp.zn. 9Sžsk/94/2018, postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 SSP.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko právna vec vedená pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 bola postúpená Veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, pričom sa jedná o obdobnú právnu vec s právnou problematikou totožnou ako je vec žalobkyne (vedená pod sp. zn. 7Sžsk/76/2018) predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovanej, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP konanie v predmetnej veci prerušil z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie, v ktorom sa riešia otázky, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalovanej.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.